

betale Understøttelsen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelsen af den ham paahvilende Forsørgelsespligt.

Stk. 4. Har en Person ikke i de sidst forløbne 3 Aar modtaget Kommunehjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, er Kommunalbestyrelsen i øvrigt under de i Stk. 3 anførte Betingelser forpligtet til paa Begæring at eftergive ham tidligere modtagen Kommunehjælp.

§ 302.

Den Understøttelse, der uden særlig Hjæmmel i de foregaaende Kapitler maatte være ydet et forældreløst Barn, som dør forinden sit fyldte 18. Aar, kan fordres erstattet i Dødsboet.

§ 303.

Det offentliges Erstatningskrav staaer tilbage for enhver den understøttede paahvilende Gæld, for saa vidt denne hidrører fra Forpligtelser, der er paadraget før Understøttelsens Ydelse.

§ 304.

Stk. 1. Enhver af de Myndigheder, der har deltaget i Afholdelsen af Udgifterne ved den omhandlede Kommunehjælp, kan fordre, at Erstatningskravet skal gøres gældende gennem den Opholdskommune, som senest før Sagens Rejsning har ydet paagældende Kommunehjælp.

Stk. 2. For saa vidt vedkommende Kommunalbestyrelse maa søge Erstatningskravet gennemført ved Domstolene, har Kommunalbestyrelsen fri Proces. Saafremt det sociale Udvalg i Henhold til § 301, Stk. 1, har skønnet, at Debitor er i Stand til at yde Erstatningen gennem afdragsvis Betaling, men ellers ikke, kan det ogsaa ved Dom fastsættes, at og paa hvilken Maade afdragsvis Betaling skal ske.

§ 305.

Stk. 1. For saa vidt en Person ved svigagtig Optræden tilsniger sig Kommunehjælp, bortødsler den ham tilstaaede Kommunehjælp eller i øvrigt grovelig misbruger saadan Hjælp, vil denne være at betragte som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at han mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt det Beløb, han med Urette har oppebaaret eller har misbrugt, dog i intet Tilfælde udover et Tidsrum af 3 Aar, efter at Handlingen er begaaet, eller 2 Aar, efter at han har ophørt at oppebære offentlig Hjælp.

Stk. 2. Virkningen i Henhold til Stk. 1 indtræder ogsaa for den med vedkommende samlevende Ægtefælle, med hvis Vidende og Villie den omhandlede Adfærd er begaaet.

Stk. 3. De anførte Bestemmelser gælder dog kun, saafremt der ikke er rejst strafferetlig Tiltale, jfr. §§ 47—48.

§ 306.

Stk. 1. I Tilfælde, hvor en Person ved uordentlig Livsførelse, ved uforsvarlig Økonomi, ved urimelig Opgivelse af en Stilling eller et Arbejde eller ved uden rimelig Aarsag at nægte at tage Arbejde, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, selv er Skyld i, at der har maattet ydes ham Kommunehjælp, uden at hans Forhold dog kan henføres under § 310, vil Hjælpen være at betragte som Fattighjælp, medmindre Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af det sociale Udvalg undtagelsesvis beslutter, at Hjælpen ikke skal have denne Virkning. I det heromhandlede Tilfælde skal Fattighjælp dog kun medføre, at han mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt den ham